

Allah'a İsmarladık Kardeşim*

Farewell My Sister

Mehmet Soluk**

Öz

Sevgili kardeşim Müjgân'ın vefatı nedeniyle kaleme aldığım duygu paylaşımıdır.

Anahtar Sözcükler: *Müjgân Şan; Türk kütüphaneciliği; Beytepe; Türkiye.*

Abstract

This is a fellowship that I wrote because of passed away of my dear sister Müjgân.

Keywords: *Müjgan Şan; Turkish librarianship; Beytepe; Turkey.*

Müjgân kardeşim ile 1977 yılının son aylarında tanışmış idim. Hacettepe Üniversitesi Kütüphanecilik bölümüne 1976-1977 eğitim-öğretim döneminde ön kayıt yaptırarak başladım. İlk günlerde birçok arkadaşım arayış içinde idi. Özellikle Ankara Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi'ne (G. Ü. Mimarlık ve Mühendislik Fakültesi) geçmem konusunda yoğun ısrarlar vardı. O dönemlerde Beytepe tam anlamı ile bir mahrumiyet bölgesi idi. Buna rağmen Beytepe'yi sevdim, bölümü sevdim ve kalmaya karar verdim. İlk yılımız hazırlık dönemi idi ve Tıp ve Sağlık Bilimleri dışında hemen hemen bütün bölümlerin öğrencileri Beytepe'de öğrenim görmeye başlamıştı. Hazırlık sürecinden itibaren Türkiye'nin her tarafından arkadaşlarım oldu. Bu benim için çok heyecan verici idi. Çünkü Çorum gibi göç veren ve göç almayan, nüfus olarak da küçük sayılabilecek stabil bir ilden gelmiştim. İlk yılımda sanki dünya vatandaşı olmuştum.

İkinci eğitim-öğretim dönemde hazırlık bitmişti ve artık Kütüphanecilik Bölümü öğrencisiydim. Adapazarılı arkadaşlar yanlarında Mülgan ile birlikte geldiler ve bizi tanıştırdılar. Muhtemelen 1977 yılı Kasım ayı idi. Müjgân da 1977-1978 döneminde üniversiteye başlamıştı.

* Kütüphaneci. T.C. Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü. e-posta: msoluk@gmail.com
Librarian. General Directorate of State Archives the Prime Ministry of the Republic of Turkey

** Marmara depreminde Adapazarı'nda görevli idim. O dönemlerde Erenler Belediye Başkanı Ekrem YÜCE Bey ile (Ekrem Bey'den sonraki Erenler Belediye Başkanı Hacettepe'den ortak arkadaşımız Cavit ÖZTÜRK) deprem üzerine uzun uzun konuşmuştuk. Hiç unutamadığı, gözünün önünden gitmeyen bir olayı anlatmıştı. Bu olaydan ben de çok etkilenmiştim ve hala unutamıyorum. Yaşlı bir kadın depremden sonraki ilk günlerde küçük torununu getirmiş ve toprağa vermişti. Kabristandan ayrılırken sadece "Allah'a ismarladık yavrum" demiş ve arkasını dönüp gitmiş. Bu olayı anlatırken Ekrem Bey gözyaşlarını tutamamıştı, bizler de. Çok çok üzüldüğüm kayıplar da benim de hep aklıma gelir, gözyaşlarımı tutamam.

Erken bir dönemde Müjgân ile arkadaşlığımız ve meslektaşlığımız başladı. Müjgân ile ilgili ilk izlenimlerim: Sessiz, sakin ve çok kararlı. Ve Müjgân hep böyle kaldı.

O yıllar Türkiye'de öğrenci olaylarının pik yaptığı yıllardı. Bir de Beytepe'nin kış aylarındaki Beytepeliliği. Soğuk ve rüzgârlı günlerde birbirimizin kollarına girer, şiddetli rüzgâra tutunmaya çalışırdık. Hatta öyle bir günde otobüs beklerken İşletme Yönetimi Bölümünde okuyan Adapazarlı bir ortak arkadaşımız "Müjgân ceplerine taş doldur, yel götürmesin" esprisini patlatmıştı. Sonraki günlerde çokça tekrarladığımız bir cümle olmuştu bu. O yıllarda Müjgân'ın refleks olarak söylediği bir cümleyi hiç unutamiyorum. Beytepe'de öğrenci olaylarının en çok yaşandığı yerlerden birisi de yemekhane ve çevresi idi. Arkadaşlarla birlikte تنها saatlerde ve birlikte yemekhaneye gitmeye çalışırdık. Buna rağmen zaman zaman çatışmaların içerisinde kaldığımız olurdu. Beytepe'de yemekhane dışında yemek yiyebileceğimiz bir yer de yoktu. Bugünkü Rektörlük binasının önünde şantiyeden kalma-ilk Canbaba- bir yer vardı, ama çok yetersizdi. Müjgân, olaylar nedeni ile yemekhaneye gitmek istemezdi. Israrlarımız karşısında da "Ben yemek yemeden de yaşayabilirim" derdi. Yaşamak ve yemek zorunda olduğunuz bir yerde bu cümleyi sadece ondan duyabilirdiniz.

İGEME'de çalıştığım yıllar (1984-1988) ihracatın çok çok önemsendiği yıllardı. Müjgân'ın çalıştığı DPT'de Serbest Bölgeler, Yabancı Sermaye, AET gibi birimleri ile dış ticaret açısından en önemli kurumlardan birisi idi. O dönemlerde Müjgân sayesinde DPT'den elim hiç boş dönmemiştir. İşbirliği ve kesintisiz iletişimimiz mesleki dayanışmaya güzel bir örnekti.

1977 yılı sonlarında başlayan arkadaşlığımız süresince Müjgân bana iki türlü hitap etmiştir. Normal şartlarda sakin bir ses tonuyla "Mehmet Abi" derdi. Şansımı biraz zorladığımda söze "Abiciğim" diye başlardı. Abiciğim diye başladığında dahi ayağımı gazdan çekmezdim. O derece güven veren yardımsever bir kardeşimdi.

Temmuz 1988'den beri çalıştığım Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü'nde 1997-1998 dönemi olağan dışı bir dönemdi. O dönemde Müjgân'ın Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü Genel Müdür Yardımcısı olarak yazısı yazılmıştı. Yüz yüze ve telefonla defalarca değerlendirmelerimiz oldu. Oysa o dönemler, Müjgân kendi kurumunda mağduriyet yaşamakta olduğu halde böyle önemli bir kadro-unvanı elinin tersi ile itti. Müjgân'ın aklı, vicdanı, mesleki bilinci hırsının her zaman önünde idi. Kütüphaneciler onun için hep "Bizim arkadaşlar" idi.

Canım kardeşim Rabbim rahmeti ile muamele eylesin, mekânın cennet olsun.

ÂMİN.